

Οι θέσεις της πατριωτικής Αριστεράς για το Μακεδονικό

Του Αλέξη Λιοσάτου

Από τα δεξιά κριτική στην κυβέρνηση και σύγκλιση με τους βασικούς πυλώνες του «προγράμματος» του ελληνικού εθνικισμού: αλυτρωτισμός του γειτονικού κράτους – κίνδυνος για την «εθνική ασφάλεια» και τα «κυριαρχικά δικαιώματα» – δικαίωμα του ελληνικού κράτους να προσδιορίσει με ακόμη πιο σκληρούς όρους το περιεχόμενο της... εθνικής συνείδησης του γειτονικού λαού!

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ (που στις λαϊκές συνειδήσεις καταγράφεται ακόμα ως «Αριστερά») έχει επιβάλει μια ιμπεριαλιστική συμφωνία που ταπεινώνει εθνικά τους Μακεδόνες και παρ' όλα αυτά δέχεται μαζική αμφισβήτηση από τα δεξιά για εθνική μειοδοσία. Δυστυχώς τα πράγματα γίνονται πολύ χειρότερα καθώς οι μαζικές δυνάμεις της Αριστεράς αντί να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, κάνουν κριτική στον Τσίπρα (και στον Μητσοτάκη!) από τα δεξιά – πλειοδοτώντας στην υπεράσπιση των εθνικιστικών μύθων που συντηρεί το ελληνικό αστικό κράτος και παρακράτος.

Οι θέσεις του ΚΚΕ

Η μόνη πραγματικά μαζικής επιρροής αριστερή δύναμη, το ΚΚΕ, αφιερώνει στη συμφωνία δεκάδες άρθρα και ρεπορτάζ στις στήλες του 902.gr και του Ριζοσπάστη, όλα όμως διατρέχονται από συγκεκριμένο μοτίβο: α) Η συμφωνία είναι κακή γιατί εξυπηρετεί το ΝΑΤΟ, β) Οι γείτονες της ΔτΜ πάσχουν από αλυτρωτισμό και η συμφωνία τον καλλιεργεί. Αμηχανία, υποβάθμιση, μέχρι και χάιδεμα είναι η αντίδραση του ΚΚΕ ενώπιον των μακεδονικών συλλαλητηρίων των φασιστών και εθνικιστικής έξαρσης. Όσο για τον πούρο αντικαπιταλισμό της θεωρίας, πάει περίπατο όταν μετατρέπεται σε συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης

κατάστασης. Ο ελληνικός καπιταλισμός υποβαθμίζεται ή (συνήθως) εξαφανίζεται. Στην πραγματικότητα, οι «ίσες αποστάσεις» του ΚΚΕ «ενάντια στον εθνικισμό και τον αστικό κοσμοπολιτισμό» δεν είναι ίσες, αλλά συγκροτούν ... ενιαίο μέτωπο με το δεξιό εθνικισμό ενάντια στον αστικό κοσμοπολιτισμό, στην προσπάθεια να επικοινωνήσουν, εκλογικά με τις ευρείες αστικές-εθνικιστικές προκαταλήψεις (αντί να προσπαθήσουν να τις αποδομήσουν) και πολιτικά με τμήματα της αστικής τάξης και του κράτους της.

Χαρακτηριστικό ως προς αυτό είναι το άρθρο του «Ρ» (**«Εθνικός αυτοπροσδιορισμός»: κρατάει χρόνια αυτή η κολόνια»!**), που στις 21/6 στρέφεται ευθέως και με βαρυσήμαντη ανάλυση ενάντια στο δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού.

Το εν λόγω κείμενο του «Ρ» στρέφεται ευθέως ενάντια στο δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού της μακεδονικής και τουρκικής μειονότητας στην Ελλάδα, δηλώνοντας νομιμοφροσύνη στο αστικό κράτος και ταυτιζόμενο με την αιχμή του δόρατος της ακροδεξιάς προπαγάνδας. Η τελετουργική επωδός περί «γνήσιας ταξικής διεθνιστικής αλληλεγγύης ανάμεσα στους λαούς» μόνο σαν ο φερετζές του ρεφορμισμού ή σαν «κομμουνιστικό ανέκδοτο» μπορεί να εκληφθεί.

Το ΚΚΕ επαναλαμβάνει αρκετές φορές σε κάθε άρθρο τους «ευρωπαϊκούς στόχους της συμφωνίας», αλλά με τρόπο που δεν αμφισβητεί (και γίνεται ανεκτή από) την κυρίαρχη αφήγηση. Όταν πάει η συζήτηση στα πιο συγκεκριμένα, ανακαλύπτει κανείς από τακτικές «στρίβειν διά του αρραβώνος», έγκριση της ιμπεριαλιστικής επιβολής της Ελλάδας στη ΔτΜ και σύμπλευση με τον «αστικό κοσμοπολιτισμό» (και τις αστικές δυνάμεις από τον ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τη ΝΔ). Όπως, για παράδειγμα, η ομιλία του γ.γ. του ΚΚΕ («Ρ», Σάββατο 16 Ιούνη 2018 – Κυριακή 17 Ιούνη 2018), όπου το ΚΚΕ θυμίζει την πραγματική θέση του για το Μακεδονικό που διατηρεί επί 3 σχεδόν δεκαετίες, τη θέση δηλαδή του ΣΥΝ, του ΠΑΣΟΚ και της μετριοπαθούς δεξιάς για σύνθετη ονομασία και επιβολή ιμπεριαλιστικών όρων στους γείτονες, πίσω από τα κομμουνιστικά και αντιιμπεριαλιστικά φτιασιδώματα.

Το ΚΚΕ φτάνει συχνά να ενισχύει τον ελληνικό υποϊμπεριαλισμό, όπως στο κείμενο **«Ευρωατλαντικοί σχεδιασμοί στα Βαλκάνια»** («Ρ», Σάββατο 23 Ιούνη 2018 – Κυριακή 24 Ιούνη 2018):

«Ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου της ΚΕ του ΚΚΕ, λίγο πριν από τη Σύνοδο του ΝΑΤΟ (2008): ‘‘ (...) Ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να αποπροσανατολιστεί. Πρέπει με την πάλη του να βάλει βέτο σε ΝΑΤΟ, ΗΠΑ και ΕΕ».

Που μεταφράζεται ως εξής: Το ΚΚΕ βάζει πλάτες στον Καραμανλή και την άσκηση βέτο στην ΔΤΜ.

Παρακάτω επικαλείται τον Λένιν, προτάσσοντας «πάνω απ’ όλα τα συμφέροντα της ταξικής πάλης του προλετάριου για το σοσιαλισμό». Πώς προωθεί την πάλη αυτή το ΚΚΕ για το προλεταριάτο των δυο χωρών; Καλλιεργώντας την έχθρα των δυο λαών, υποκλινόμενο στον ελληνικό εθνικισμό, μην αναγνωρίζοντας το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού στο προλεταριάτο ενός κράτους που η οικονομία του ελέγχεται σε μεγάλο βαθμό από την ελληνική αστική τάξη. Λένιν στη θεωρία... Τσάρος στην πράξη.

Είναι χαρακτηριστικό ότι προχωρεί σχεδόν σε κάθε άρθρο σε κριτική της συμφωνίας Τσίπρα-Ζάεφ για την αναγνώριση μακεδονικής γλώσσας, ταυτότητας και υπηκοότητας, σαν στοιχεία αλυτρωτισμού. Εξαφανίζοντας ουσιαστικά το ρόλο της ελληνικής αστικής τάξης που επιβάλλεται στο γειτονικό κράτος με ιμπεριαλιστικούς όρους.

Και είναι σαφές από άλλα άρθρα ότι το ΚΚΕ βλέπει να απειλούνται τα σύνορα και τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας από τον αλυτρωτισμό... των Μακεδόνων.

Παίρνουμε πολύ σοβαρά τον αντινατοϊκό-αντιιμπεριαλιστικό αγώνα στο πλαίσιο της αντικαπιταλιστικής πάλης. Ο αντινατοϊσμός όμως του ΚΚΕ κατά κανόνα συναντιέται και δεν αμφισβητεί την ακροδεξιά αφήγηση για «φτωχή πλην τίμια και ανάδελφη Ελλάδα που την επιβουλεύονται σκοτεινά ξένα κέντρα σε συνεργασία με προδότες δούλους πολιτικούς». Σε χαρακτηριστική επιβεβαίωση αυτής της υπόρρητης σύμπλευσης με την αντίδραση και τον

ανορθολογισμό, στον «Ρ» της 30/6-1/7 φτάνει να γραφτεί «ο... οίστρος του Ν. Κοτζιά ήταν τόσο μεγάλος, **που ανάγκασε τον Ζάεφ να πει σε συνέντευξή του ότι ο Έλληνας ΥΠΕΞ βοηθά σαν να εκπροσωπεί τη δική του χώρα**» (μάλλον ο Κοτζιάς είναι «προδότης», «εθελόδουλος» και υποτελής του Ζάεφ;), **ότι η ΔτΜ απειλεί την ΑΟΖ και την αλιεία της Ελλάδας (από τότε οι κομμουνιστές υπερασπίζονται της ΑΟΖ της ελληνικής ιμπεριαλιστικής αστικής τάξης, και μάλιστα με τα αβάσιμα και επιθετικά επιχειρήματα του ελληνικού κράτους και παρακράτους;) ενώ** ενίοτε φτάνει να επικαλείται τον... Σόρος («Ρ», Σάββατο 23 Ιούνη 2018 – Κυριακή 24 Ιούνη 2018, **ΕΥΡΩΑΤΛΑΝΤΙΚΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ**) και να εκπέμπει σήμα κινδύνου για απώλεια της Θράκης από την Τουρκία μέσω του αυτοπροσδιορισμού των Τούρκων (το αυτονόητο για τους κομμουνιστές δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού των Τούρκων της Θράκης, που είχε παραχωρηθεί και ίσχυε ακόμα κι από το ελληνικό αστικό κράτος μέχρι τη δεκαετία του '80, **βαφτίζεται σχέδιο** «κάποιων κέντρων» («Ρ», ομιλία του γ.γ. του ΚΚΕ, Σάββατο 16 Ιούνη 2018 – Κυριακή 17 Ιούνη 2018). Στην ίδια ομιλία, λοιδωρείται το δικαίωμα αυτοδιάθεσης, διότι φυλακίζεται «ένας ακόμα λαός στο ΝΑΤΟ (...) Γι' αυτό επιμένουμε ότι εγγύηση για πραγματική λύση είναι να μην ενταχθεί η ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ (...)».

Συμφωνούμε με το δικαίωμα της ελληνικής Αριστεράς να συμβουλεύει το Μακεδονικό προλεταριάτο να συγκρουστεί με το ΝΑΤΟ και τον δικό του καπιταλισμό. Για να χτίσει όμως δεσμούς με τον γειτονικό λαό, πρέπει να συγκρουστεί με τη δική της αστική τάξη και τους εκβιασμούς της στην ΔτΜ, αντί να υιοθετεί τα μακεδονοφάγα επιχειρήματα και να ζητά ακόμα πιο «σκληρή εθνική στάση», κατηγορώντας τον Τσίπρα για ενδοτισμό. Είναι δουλειά των εργατών στη ΔτΜ και της Μακεδονικής Αριστεράς να αρνηθούν την ένταξη στο ΝΑΤΟ, όχι της ελληνικής Ακροδεξιάς και Αριστεράς... με τις πλάτες του ΝΑΤΟ. Ο πιο αποτελεσματικός δρόμος για να παραδειγματιστούν οι Μακεδόνες εργάτες είναι να πρωτοστατήσει η ελληνική Αριστερά σε απεργίες και διαδηλώσεις οδηγώντας τη δική της χώρα έξω από το ΝΑΤΟ. Διαφορετικά, φαντάζει και είναι υποκρισία. Τούτο το νόημα έχει λοιπόν η

υπεράσπιση του δικαιώματος στην αυτοδιάθεση στην υπηρεσία του διεθνούς προλεταριάτου, όπως υποτίθεται ότι κάνει το ΚΚΕ: στη σύσφιξη των σχέσεων των δυο λαών μέσα από το σεβασμό στο δικαίωμα επιλογής, αυτοδιάθεσης και αυτοπροσδιορισμού. Η αλληλεγγύη μπορεί να δυναμώσει τους κοινούς αγώνες στις δυο πλευρές των συνόρων, να απαλλάξει την εργατική τάξη από Έλληνες και Μακεδόνες αφεντάδες και το διεθνή ιμπεριαλισμό, να κάνει εφικτό το σοσιαλισμό, που δεν μπορεί να επιβιώσει σε μια μόνο χώρα. Η αλληλεγγύη των βαλκανικών λαών είναι προϋπόθεση για ένα ελληνικό σοσιαλιστικό μέλλον. Αυτή είναι γοητεία του συνθήματος για πανβαλκανική ομοσπονδία που έριξε ο Ρήγας Φεραίος και υιοθέτησαν με ενθουσιασμό ως όραμα (ως Πανβαλκανική Σοσιαλιστική Ομοσπονδία πλέον) για τα Βαλκάνια οι μεγάλοι επαναστάτες μαρξιστές 100 χρόνια πριν.

Το ΚΚΕ τηρεί σιγή ιχθύος για το γεγονός ότι η ΔτΜ διαθέτει το 1/20 του ΑΕΠ της Ελλάδας, το 1/60 των στρατιωτικών δαπανών της και το 1/30 των πολεμικών αεροσκαφών της. Σιγή ιχθύος για τον αποφασιστικό και συνεχώς αναβαθμιζόμενο ρόλο των Ελλήνων καπιταλιστών στο μακεδονικό κράτος, που ενημερωνόμαστε αφειδώς από αστικά ΜΜΕ.

Οι θέσεις του Αριστερού Ρεύματος

Δυστυχώς η πιο πάνω περιγραφείσα στάση του ΚΚΕ αποτελεί την πιο αριστερή και μαρξιστικοφανώς τεκμηριωμένη εκδοχή πατριωτισμού. Το Αριστερό Ρεύμα της ΛΑΕ μοιράζεται μεν την παράδοση του ΚΚΕ και υιοθετεί παραπλήσιες θέσεις στο Μακεδονικό για να διατηρήσει επαφή με τον ελληνικό εθνικισμό, το κάνει όμως ακόμα πιο άγαρμπα κι εκλαϊκευμένα, χωρίς πολλά επιχειρήματα και επικλήσεις σε... ξύλινες έννοιες όπως ταξική πάλη, εργατική τάξη, Μαρξ-Λένιν κ.λπ.

Το βασικό επιχείρημα κι εδώ, είναι πως η συμφωνία εξυπηρετεί τις ΗΠΑ-Γερμανία. Και για το Αριστερό Ρεύμα κάπου εδώ επίσης σταματάνε τα καλά νέα και μετατρέπουν τον αντι-ιμπεριαλισμό σε

προκάλυμμα που μετατρέπει τον ελληνικό καπιταλισμό σε αόρατο. Η ανακοίνωση του Αρ.Ρ. της 19/6/2018, αντί να εστιάσει στον ελληνικό εκβιασμό και την επιβολή αλλαγής ονόματος της γειτονικής χώρας (που είχαν αναγνωρίσει με το συνταγματικό της όνομα πάνω από 140 χώρες), αναφέρεται στις «αλυτρωτικές βλέψεις που εκπορεύονται από το επίσημο κράτος και τους κυρίαρχους κύκλους της γειτονικής χώρας (...) Ειδικότερα, οι αλλαγές που υποτίθεται ότι θα πραγματοποιηθούν, κατά τη Συμφωνία, στο Σύνταγμα της γειτονικής χώρας για να καταπολεμήσουν τις αλυτρωτικές τάσεις είναι εντελώς αόριστες και ασαφείς (...) Η **Συμφωνία** Τσίπρα – Ζάεφ είναι επίσης βαθύτατα **προβληματική** και **αρνητική**, ιδιαίτερα στην **ονοματοδοσία** της **γλώσσας** και της **ιθαγένειας** των πολιτών της γείτονος».

Είναι πρόδηλη η αδυναμία του Αρ.Ρ. να διαχωριστεί από την άρχουσα ιδεολογία και προπαγανδιστική μηχανή, ενώ καθώς φαίνεται συλλογική γραμμή του Αρ.Ρ. αποτελεί η επιθυμία για ακόμα πιο «συγκεκριμένες και σαφείς» αλλαγές στο Σύνταγμα της γειτονικής χώρας! Ύστερα από αυτά, η επίκληση στο όραμα του Ρήγα Φεραίου μάλλον χρησιμοποιείται και πάλι σαν «προοδευτικός» φερρετζές.

Με τη γνωστή φιλόξενη διάθεσή της, η Iskra αναρτά άρθρο του Χρήστου Καπούτση (του οποίου το βιογραφικό κοσμούν τα έντυπα «Παρόν», «Χώρα», «Άρδην» κ.ά.) στις 19/6:

Ο... Σόρος έχει κι εδώ την τιμητική του, ενώ ο συγγραφέας αναρωτιέται «Πώς μπορεί να αμυνθεί η Ελλάδα; Αν επιχειρήσει να εμποδίσει τη δρομολογημένη πορεία της FYROM (ΒΟΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ) σε NATO και Ε.Ε. (...)». Ωστε η Ελλάδα πρέπει να χρησιμοποιήσει το προνόμιο να ανήκει μόνο αυτή στο NATO και να ασκήσει βέτο... για να αμυνθεί απέναντι στη ΔτΜ!

Στη συνέχεια, η αρθρογραφία απογειώνεται:

«Υιοθετώντας η ελληνική πλευρά (σ.σ. ελληνική πλευρά;;;) τη χρήση του ονόματος ‘‘Βόρεια Μακεδονία’’, είναι δυνατόν να

υποστηριχθεί από ιμπεριαλιστικούς και εθνικιστικούς κύκλους ότι υπάρχει και γεωγραφική περιοχή ‘‘Νότια Μακεδονία’’, αναπόσπαστο κομμάτι το μοναδικού διεθνώς αναγνωρισμένου κράτους με το όνομα ‘‘Μακεδονία’’ και μάλιστα, με αναγνωρισμένη μακεδονική εθνότητα και γλώσσα!».

Ωστε κινδυνεύει και η Νότια Μακεδονία, όπως σκούζει όλη η ακροδεξιά μεταφυσική και υστερία.

Στις 16/6 τη σκυτάλη της Iskra παίρνει ο Κ.Τ. (μάλλον ο Π. Λαφαζάνης με ψευδώνυμο), ισχυριζόμενος πως «Η FYROM θα είναι το **ενοχλητικό χαλίκι** στο παπούτσι για όποιον προτίθεται να αποστασιοποιηθεί από την αμερικανική επιρροή στην περιοχή». Του διαφεύγει μάλλον ότι το πιο χοντρό χαλίκι στην περιοχή είναι η Ελλάδα, πυλώνας του NATO στην περιοχή. Αλλά η Ελλάδα είναι η πατρίδα μας, οπότε αν και πυλώνας του NATO δεν μπορεί να είναι «χαλίκι» – «χαλίκια» είναι πάντα οι «άλλοι»...

Στις 26/6 ο διαχειριστής της Iskra ισχυρίζεται ότι μόνο η Αριστερά (και όχι η ΝΔ του Μητσοτάκη) διεκδικεί τον τίτλο της πραγματικά πατριωτικής δύναμης κόντρα στις «ανεπιθύμητες επιπλοκές που μπορεί να επιφέρουν αλυτρωτικά υπολείμματα και σφετερισμοί ταυτοτήτων (...) Μόνο, λοιπόν, οι δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς με ένα πατριωτικό προσανατολισμό, δίπλα στο διεθνισμό τους, θα **ακύρωναν** και θα **καταργούσαν** μια **Συμφωνία**». Δηλαδή η Αριστερά όχι μόνο δεν θα έδινε αυτόματα το δικαίωμα αυτοπροσδιορισμού στους γείτονες, αλλά θα καταργούσε τη συμφωνία και θα επιχειρούσε να θέσει ακόμα πιο εκβιαστικό πλαίσιο όρων.

Στις 16/6 ο Π.Λαφαζάνης σε συνέντευξή του στην Άρτα δήλωνε:

«Αυτή η συμφωνία θα ενισχύει τις απειλές και τις πιέσεις σε βάρος της **ασφάλειας** της χώρας μας αλλά και της συνεργασίας και της ειρήνης στην περιοχή μας». Αυτά που έλεγε και ο κύριος Καπούτσης δηλαδή. Συνεχίζει: «(...) Αν η Βουλή απορρίψει την πρόταση μομφής της ΝΔ, τότε ο Αλέξης Τσίπρας θα βρει αφορμή για να ισχυριστεί ότι η Βουλή νομιμοποίησε

την **απαράδεκτη** και **βλαπτική** για τα εθνικά μας συμφέροντα νατοϊκή συμφωνία». Πρόκειται για έμμεση παρότρυνση σε υπερψήφιση της πρότασης μομφής της ΝΔ!

Στο ίδιο πνεύμα και το στέλεχος του Αριστερού Ρεύματος ο Θ. Πετράκος, στις 13/6 («Συμφωνία για το ΝΑΤΟ και όχι για την ειρήνη και τους λαούς») διατυπώνει τον ισχυρισμό ότι η ΛΑΕ στην κυβέρνηση θα έβαζε ακόμα περισσότερους ταπεινωτικούς όρους στους γείτονες: **«Αν υπήρχε μια ελληνική κυβέρνηση η οποία θα ήθελε να εξυπηρετήσει στοιχειωδώς την ειρήνη, την καλή γειτονία και τα εθνικά συμφέροντα, έπρεπε κατά τη γνώμη μου να επιμείνει στη σύνθετη ονομασία, εκτός από το όνομα, και σε υπηκοότητα και γλώσσα».**

Με μεγαλύτερη «μαρξιστικοφάνεια» το ΚΚΕ, πιο ανοιχτά και «ωμά» το Αριστερό Ρεύμα, κάνουν κριτική από τα δεξιά στην κυβέρνηση και μοιράζονται τα βασικά στοιχεία «προγράμματος» των μακεδονικών συλλαλητηρίων και του ελληνικού εθνικισμού: αλυτρωτισμός των γειτόνων, συμφωνία για το όνομα που τον υποθάλπει και κυβερνητική υποτέλεια στο ΝΑΤΟ που υποσκάπτει την «εθνική ασφάλεια» και τα «κυριαρχικά δικαιώματα». Δεν είναι λοιπόν παράξενο που επιδεικνύουν αυτή την αμήχανα φιλική στάση προς τα μακεδονικά συλλαλητήρια. Δεν είναι παράξενο που φτάνουν να ζητούν μια συμφωνία όπου η γειτονική χώρα και οι πολίτες της δεν θα αναγνωρίζουν τον εαυτό τους – μια συμφωνία όχι απλώς ή κάπως συγκαλυμμένα ταπεινωτική, αλλά συντριπτικά ταπεινωτική. Μπορούν να είναι έθνος και να μιλούν μια γλώσσα μόνο αν ορίσει ο ελληνικός εθνικισμός το περιεχόμενο της εθνικής τους συνείδησης! Το δικαίωμα των κατοίκων της γειτονικής χώρας στον αυτοπροσδιορισμό είναι... ύποπτο, το δικαίωμα της ελληνικήςάρχουσας τάξης (με τις πλάτες του ΝΑΤΟ) να... ετεροπροσδιορίσει την εθνική συνείδηση αυτών που απώλεσαν το δικαίωμα να το κάνουν οι ίδιοι, αυτό είναι η επιτομή της νομιμότητας!

Με τέτοια Αριστερά δεν πας στον ταξικό πόλεμο αλλά στον πόλεμο για τα συμφέροντα τηςάρχουσας τάξης...

**МАКЕДОНСКО
НАРОДНО
ТВОРЧЕСТВО**

*Народни
Песни*

Όταν το ΚΚΕ εξέδιδε βιβλία στην «ανύπαρκτη» γλώσσα...